

Innst. 127 L

(2012–2013)

Innstilling til Stortinget fra arbeids- og sosialkomiteen

Prop. 13 L (2012–2013)

Innstilling fra arbeids- og sosialkomiteen om endringer i folketrygdloven og enkelte andre lover (samleproposisjon høsten 2012)

Til Stortinget

1 Sammen drag

1.1 Innledning

I proposisjonen fremmes det forslag til endringer i følgende lover:

- lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven),
- lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv. (lønnsgarantiloven),
- lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet,
- lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven),
- lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven),
- lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs (konkursloven),
- lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen (sosialtjenesteloven).

Følgende endringer er foreslått på bakgrunn av budsjettforslag for 2013:

- Folketrygdloven § 15-6 første ledd: Innføring av vilkår om uforskyldt ledighet for rett til overgangsstønad når enslig mor eller far har hatt arbeid umiddelbart før han eller hun ble aleneforsørger.
- Folketrygdloven § 15-6 andre ledd: Varigheten på ny overgangsstønadsperiode begrenses til perioden frem til barnet har rett til barnehageplass.
- Arbeidsmiljøloven § 18-3 og petroleumsloven § 10-3: Hjemmelsgrunnlaget for innføring av såkalt sektoravgift for petroleumsvirksomheten tydeliggjøres.
- Lønnsgarantiloven § 1, dekningsloven § 9-3 og konkursloven § 67: Lønnsgarantilovens dekningsperiode utvides slik at arbeidstaker får dekket lønnskrav som er forfalt inntil tolv måneder før frisdagen i konkursen, mot en hovedregel på fire måneder i dag, gitt at øvrige vilkår for lønnsgarantidekning er til stede. Staten vil her, som ellers, ha krav på regress mot boet når lønnskrav dekkes over garantien. Det presiseres at prinsippet i konkursloven § 67 om at arbeidstaker skal være fritatt fra kravet om sikkerhetsstillelse ved fremsettelse av konkursbegjæring også skal gjelde for slike krav.
- Sosialtjenesteloven § 38 tredje ledd: Bestemmelsen endres, slik at det kan kreves refusjon i uførepensjon som etterbetales for tiden før kravet om slik pensjon ble satt frem, dersom vedkommende i denne perioden mottok kvalifiseringsstønad.

Det vises til proposisjonens kapittel 7 hvor det redegjøres for merknader til de enkelte paragraferne.

1.2 Endringer i inngangsvilkårene for rett til stønad til enslig mor eller far – folketrykkløven § 15-6 første ledd

1.2.1 Departementets forslag

Det foreslås at det fra 1. januar 2013 skal stilles krav om uforskyldt ledighet for rett til overgangsstonad når enslig mor eller far har hatt arbeid umiddelbart før han eller hun ble aleneforsørger. Det foreslås at regelen tas inn i § 15-6 første ledd som et av inngangsvilkårene for å få rett til overgangsstonad.

Bakgrunnen for forslaget er å innføre et prinsipp om at ledigheten må være uforskyldt for å få rett til overgangsstonad. Vilkåret om uforskyldt ledighet innføres for å hindre tilpasninger i form av oppsigelser umiddelbart før man ellers ville kunne fått overgangsstonad. Det foreslås at bare arbeidsforhold som er sagt opp de siste seks måneder før det søkes om overgangsstonad, skal føre til avslag på søknad om overgangsstonad.

Det vises til proposisjonens kapittel 2.2 der det er nærmere redegjort for departementets vurderinger og forslag.

1.2.2 Ikrafttredelse. Økonomiske og administrative konsekvenser

Det foreslås at endringen trer i kraft 1. januar 2013 for nye tilfeller, det vil si for personer som får innvilget overgangsstonad tidligst fra samme tidspunkt. Endringen anslås å gi reduserte utgifter på post 70 Overgangsstonad med om lag 8 mill. kroner. Endringen har ingen administrative konsekvenser.

1.3 Endring av stonadsperiodens lengde – folketrykkløven § 15-6 andre ledd

1.3.1 Departementets forslag

Det foreslås å innføre begrensning i varigheten av nye stonadsperioder. Enslige forsørgere kan i dag motta ubegrenset antall treårsperioder med overgangsstonad dersom de får nye barn. Dette bidrar i liten grad til å underbygge målet om selvforsørgelse. Det foreslås derfor at varigheten på nye perioder med overgangsstonad begrenses til perioden frem til barnet har rett til barnehageplass etter barnehageloven § 12a, uavhengig av om den enkelte faktisk søker om barnehageplass. Forslaget innebærer at enslige forsørgere som tidligere har mottatt en full periode med overgangsstonad, det vil si tre hele år, får begrenset varigheten på nye stonadsperioder. Begrensningen endrer ikke gjeldende adgang til forlenget stonadsperiode.

Det vises til § 15-6 andre ledd i lovforslaget.

Det vises til proposisjonens kapittel 3.2 der det er nærmere redegjort for departementets vurderinger og forslag.

1.3.2 Ikrafttredelse. Økonomiske og administrative konsekvenser

Det foreslås at endringen trer i kraft for nye tilfeller fra 1. januar 2013, og får virkning for personer som tidligere har mottatt overgangsstonad i til sammen tre år. Endringen anslås å redusere utgiftene på post 70 Overgangsstonad med om lag 44 mill. kroner. Endringen har ingen administrative konsekvenser.

1.4 Presisering av forskriftshjemler i petroleumsløven og arbeidsmiljøloven

1.4.1 Bakgrunn og departementets vurdering

Petroleumsløven og arbeidsmiljøloven gir i dag hjemmel til å kreve refundert utgifter til «tilsyn». Myndighetenes tilsynsoppfølging har utviklet seg fra tradisjonelt tilsyn i medhold av et detaljert regelverk, til tilsynsaktiviteter som i større grad innrettes mot ansvarliggjøring av aktørene basert på et funksjonelt regelverk. Et hovedfokus for Petroleumstilsynet har vært å sørge for at næringen selv har tilstrekkelig risikoforståelse og kunnskap til å kunne kontrollere at egen virksomhet drives forsvarlig. Denne utviklingen har gjort det nødvendig å tydeliggjøre, og på enkelte områder utvide, grunnlaget for hva næringen skal dekke av Petroleumstilsynets utgifter, slik at dette harmonerer bedre med de tilsynsaktiviteter som faktisk benyttes.

Den nye forskrift legger opp til en todelt finansieringsordning med en gebyrordning som skal finansiere tradisjonelle tilsynsoppgaver og en sektoravgift som skal bidra til å finansiere visse andre oppfølgingsaktiviteter overfor næringen. Det skal ikke kreves mer i gebyr eller sektoravgift enn kostnadene ved den enkelte tilsyns- eller oppfølgingsaktivitet.

Det er lagt til grunn at en sektoravgift ikke nødvendigvis endrer i hjemmelsgrunnlagene. Det registreres at det var uenighet om dette da ny forskrift om gebyr og sektoravgift for tilsyn med helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten var ute på høring. I proposisjonen redegjøres det nærmere for at nærings- og arbeidsgiverorganisasjonene (Næringslivets Hovedorganisasjon, Norsk olje og gass, Norsk Industri og Norges Rederiforbund), foruten å gi uttrykk for generell skepsis mot å utvide Petroleumstilsynets refusjonsgrunnlag, stilt spørsmål ved om det er tilstrekkelig hjemmel i lovene for å innkreve en sektoravgift. Næringen gir også uttrykk for en generell bekymring for at bruk av «sektoravgift» skal spre seg til andre tilsynsområder.

Det er uheldig dersom næringen stiller spørsmål ved om det formelle grunnlaget for refusjonsordningen er i orden. Det foreslås derfor at hjemmelsgrunnlaget presiseres i lovene; henholdsvis i petroleumsløven § 10-3 og arbeidsmiljøloven § 18-3.

1.4.2 *Ikrafttredelse. Økonomiske og administrative konsekvenser*

Det foreslås at endringene trer i kraft 1. januar 2013. Det er lagt opp til at ny forskrift om gebyr og sektoravgift skal tre i kraft fra samme tid. Endringene i petroleumsløven § 10-3 og arbeidsmiljøloven § 18-3 vil ikke i seg selv ha økonomiske eller administrative konsekvenser. Det er imidlertid fremmet forslag om forskriftsendringer som vil ha økonomiske konsekvenser for næringen. Forslaget om nytt gebyr- og sektoravgiftssystem er basert på det prinsipp at Petroleumstilsynets samlede utgifter til oppfølging av virksomhetene, både i form av tradisjonelle tilsynsoppgaver og andre oppfølgingsaktiviteter, skal finansieres av næringen. De økonomiske konsekvensene er innarbeidet i Prop. 1 S (2012–2013) Statsbudsjettet.

1.5 *Utvidelse av dekningsperioden i lønnsgarantiloven*

1.5.1 *Innledning*

Formålet med den statlige lønnsgarantiordningen er at arbeidstakere som rammes av konkurs hos arbeidsgiver, og som derfor ikke får utbetalt lønn, likevel skal få dekket sine krav. Det er imidlertid enkelte begrensninger i dagens regelverk som nå foreslås rettet opp. Det vises til proposisjonens kapittel 5 der det redegjøres nærmere for bakgrunn (5.1) og gjeldende rett (5.2).

1.5.2 *Departementets forslag*

UTVIDET DEKNINGSPERIODE FOR LØNSKRAV

Det foreslås at det skal gis lønnsgarantidekning for lønnskrav som har forfalt til betaling de siste tolv månedene før fristdagen i konkursen, men at kravet som i dag begrenses oppad til to ganger folketrygdens grunnbeløp og til lønn for til sammen seks måneder. Fristen på tolv måneder vil etter forslaget være absolutt.

I særlige tilfeller, med hjemmel i lønnsgarantiloven § 7, vil det være mulig å nekte en arbeidstaker lønnsgarantidekning. Denne bestemmelsen skal hindre misbruk av lønnsgarantiordningen, og kan komme til anvendelse dersom en arbeidstaker tar arbeid for en arbeidsgiver som vedkommende vet eller burde vite er ute av stand til å dekke løpende lønnsforpliktelser. Det samme gjelder dersom arbeidstakeren vet eller burde vite at forutsetningen for ansettelsesforholdet, ansettelsesvilkår eller endring i en arbeidsavtale er at krav helt eller delvis skal dekkes over lønnsgarantien.

Det foreslås derfor å endre lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd slik at bestemmelsen utvides til å omfatte lønnskrav som har forfalt inntil tolv måneder før fristdagen, selv om dette ikke er en fortrinnsberetti-

get fordring etter dekningsloven § 9-3 første ledd nr. 1 tredje ledd.

RENTER OG INNDRIVELSESKOSTNADER

Endringsforslaget innebærer at arbeidstaker vil få lønnsgarantidekning for lønnskrav som ikke er fortrinnsberettigede etter dekningsloven kapittel 9. For at arbeidstakerne også skal få dekket renter og inndrivelseskostnader knyttet til disse lønnskravene, foreslås det en tilføyelse i lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd som gir arbeidstaker rett til å få dekket renter inntil fristdagen og inndrivelseskostnader for lønnskrav som har forfalt de siste tolv månedene før fristdagen.

STATENS REGRESSRETT

I dekningsloven § 9-3 første ledd nr. 1 andre ledd er staten i nærmere bestemte tilfeller gitt rett til regress, med fortrinnsrett mot boet, uten at lønnskravene som er dekket av lønnsgarantien er fortrinnsberettigede etter dekningsloven kapittel 9.

Det foreslås en tilføyelse i dekningsloven § 9-3 første ledd nr. 1 andre ledd fjerde punktum, som gir staten tilsvarende regressrett i konkursboet også når det er gitt lønnsgarantidekning for lønnskrav som har forfalt inntil de siste tolv månedene før fristdagen, selv om disse ikke er fortrinnsberettigede fordringer etter dekningsloven kapittel 9.

FRITAK FOR KRAV TIL SIKKERHETSSTILLELSE

Den som begjærer konkurs, skal i utgangspunktet stille sikkerhet for omkostningene ved bobehandlingen, såkalt rekvirentansvar, jf. konkursloven § 67 første ledd. Det følger imidlertid av konkursloven § 67 siste ledd at en arbeidstaker med fortrinnsberettiget fordring etter dekningsloven § 9-3 er unntatt fra kravet til sikkerhetsstillelse. Dette innebærer at arbeidstakere som etter endringsforslaget har et krav som er dekningsberettiget over lønnsgarantien, men ikke fortrinnsberettiget i boet etter dekningsloven kapittel 9, ikke vil få åpnet konkurs uten å stille slik sikkerhet.

Hensynet bak unntaksbestemmelsen i konkursloven § 67 siste ledd gjør seg også gjeldende for arbeidstakere som har lønnskrav som er dekningsberettiget etter lønnsgarantiloven, selv om kravene ikke er fortrinnsberettigede etter dekningslovens regler.

Det foreslås derfor en tilføyelse i konkursloven § 67 siste ledd som fritar arbeidstakere som har lønnskrav som er dekningsberettiget etter lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd andre og fjerde punktum, fra kravet om sikkerhetsstillelse.

Krav fra arbeidstakere som har vært daglig leder eller styremedlem i en konkursrammet virksomhet, er dekningsberettiget etter lønnsgarantiloven, men de er ikke fortrinnsberettiget etter dekningsloven. Dette

innebærer at disse arbeidstakerne etter dagens regelverk må stille sikkerhet i henhold til konkursloven § 67 første ledd. Daglig leder og styremedlem falt tidligere utenfor lønnsgarantiens dekningsområde, men ved en lovendring i 2005 ble de innlemmet i ordningen. At de i forbindelse med denne lovendringen ikke samtidig ble fritatt fra dette kravet, skyldes en inkurie. Det foreslås derfor at også disse arbeidstakerne blir unntatt fra kravet til sikkerhetsstillelse.

1.5.3 Økonomiske og administrative konsekvenser

De økonomiske konsekvensene er innarbeidet i Prop. 1 S (2012–2013) Statsbudsjettet. Det antas at forslaget vil medføre en økning i lønnsgarantiutbetalingene på 5 mill. kroner årlig. Administrativt vil endringene innebære at saksbehandlingen av denne typen saker vil bli enklere og at noen klagesaker vil bortfalle.

1.6 Endring i lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen

1.6.1 Innledning

Stortinget vedtok 18. desember 2009 lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen. Vedtaket var basert på Innst. 87 L (2009–2010) og Prop. 13 L (2009–2010), jf. Ot.prp. nr. 103 (2008–2009) Om lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen.

1.6.2 Departementets forslag

Hvis en deltaker i kvalifiseringsprogram fremsetter krav om uførepensjon, vil programmet bli stanset og retten til kvalifiseringsstønad opphører. Etter folketrygdloven § 22-13 tredje ledd vil det imidlertid kunne gis etterbetaling av uførepensjon fra opptil tre måneder før kravet ble satt frem. Ved en inkurie ble denne muligheten for å få dobbel ytelse oversett da refusjonsadgangen ble inntatt i loven. Dette rettes nå opp ved en tilføyelse i § 38 tredje ledd.

1.6.3 Ikrafttredelse. Økonomiske og administrative konsekvenser

Det foreslår at endringen trer i kraft straks.

Forslaget har ikke administrative konsekvenser av betydning. Dersom en kommune velger å benytte refusjonsadgangen, vil det innebære noe saksbehandling, men det kan også gi økonomiske innsparring, avhengig av refusjonsbeløp.

2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Tove Linnea Brandvik,

Thor Erik Forsberg, Steinar Gullvåg, Kari Henriksen og Anette Trettebergstuen, fra Fremskrittspartiet, lederen Robert Eriksson, Vigdis Giltun og Laila Marie Reiertsen, fra Høyre, Sylvi Graham og Torbjørn Røe Isaksen, fra Sosialistisk Venstreparti, Karin Andersen, fra Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, og fra Kristelig Folkeparti, Laila Dåvøy, viser til Prop. 13 L (2012–2013) Endringer i folketrygdloven og enkelte andre lover (samleproposisjon høsten 2012).

Endringer i inngangsvilkårene for rett til stønad til enslig mor eller far – folketrygdloven § 15-6

Komiteen viser til at regjeringen foreslår at det fra 1. januar 2013 skal stilles krav om uforskyldt ledighet for rett til overgangsstønad når enslig mor eller far har hatt arbeid umiddelbart før han eller hun ble aleneforsørger. Endringen tas inn i § 15-6 første ledd som et av inngangsvilkårene for å få rett til overgangsstønad.

Komiteen støtter den foreslåtte endring.

Komiteen viser videre til at regjeringen foreslår å innføre begrensning i varigheten av nye stønadperioder. En enslig forsørger kan i dag motta ubegrenset antall treårsperioder med overgangsstønad dersom de får nye barn. Forslaget til endring innebærer at varigheten på nye perioder begrenses frem til barnet har rett til barnehageplass etter barnehageloven § 12a. Endringen tas inn i § 15-6 andre ledd.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, støtter den foreslåtte endringen.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre viser til sine respektive partiers alternative statsbudsjett for 2013, og til sine merknader i Innst. 15 S (2012–2013).

Presisering av forskriftshjemler i petroleumsløven og arbeidsmiljøloven

Komiteen viser til at regjeringen foreslår endringer i petroleumsløven § 10-3 og i arbeidsmiljøloven § 18-3 for å sikre at hjemmelsgrunnlag for innføring av såkalt sektoravgift for petroleumsvirksomheten tydeliggjøres.

Komiteen har videre merket seg at regjeringen har foreslått en ny forskrift om nytt gebyr- og sektoravgiftssystem som er basert på det prinsipp at Petroleumstilsynets samlede utgifter til oppfølging av virksomheten, både i form av tradisjonelle tilsynsoppgaver og andre oppfølgingsaktiviteter, skal finansieres av næringen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, støtter regjeringens forslag til lovendring og ny forskrift.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet har merket seg at næringen blant annet gir uttrykk for bekymring for at bruk av «sektoravgift» skal spre seg til andre tilsynsområder.

Disse medlemmer viser for øvrig til Framskrittspartiets alternative statsbudsjett for 2013, og til sine merknader i Innst. 15 S (2012–2013).

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti mener det er uklart hva bransjen skal betale for og at den foreslåtte avgiften derfor åpner for uforutsigbarhet i sektoren. Disse medlemmer mener derfor ordningen bør gjennomgås med sikte på forbedring.

Utvidelse av dekningsperioden i lønnsgarantiloven

Komiteen viser til at regjeringen foreslår endringer i lønnsgarantilovens dekningsperiode. Endringen innebærer at lønnsgarantilovens dekningsperiode utvides slik at arbeidstakere får dekket lønnskrav som er forfalt inntil tolv måneder før fristdagen i konkursen, mot en hovedregel på fire måneder i dag, gitt at øvrige vilkår for lønnsgarantidekning er til stede.

Komiteen slutter seg til de foreslåtte lovendringer.

Endring i lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen

Komiteen viser til regjeringens forslag om endringer i sosialtjenesteloven, slik at det kan kreves refusjon i uførepensjon som etterbetales for tiden før kravet om slik pensjon ble satt frem, dersom vedkommende i denne perioden mottok kvalifiseringsstønad. Endringen tas inn i sosialtjenesteloven § 38 tredje ledd.

Komiteen støtter den foreslåtte endring.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om endringer i folketrygdloven og enkelte andre lover

I

I lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. skal § 1 tredje ledd lyde:

Kravene dekkes av garantien i den utstrekning de har fortrinnsrett etter kapittel 9 i lov om fordringshavernes dekningsrett, dog begrenset i det enkelte tilfelle til et beløp som svarer til to ganger folketrygdens grunnbeløp på fristdagen. Krav på vederlag som nevnt i dekningsloven § 9-3 første ledd nr. 1 første ledd bokstav c og d er likevel, med samme beløpsbegrensning, dekningsberettiget etter lønnsgarantien. *Lønnskrav som er forfalt i løpet av de siste 12 måneder før fristdagen er, med samme beløpsbegrensning, dekningsberettiget etter lønnsgarantien. Dekningsloven § 9-3 første ledd nr. 1 tredje ledd første punktum og § 9-3 andre ledd gjelder ikke. Garantien dekker krav på renter inntil fristdagen og inndrivelseskostnader vedrørende krav som er dekningsberettiget etter tredje og fjerde punktum.* For banker og forsikringsselskaper under offentlig administrasjon gjelder bestemmelsene i dekningsloven kapittel 9 tilsvarende så langt de passer. Som fristdag regnes den dagen vedtak om offentlig administrasjon ble truffet.

II

I lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs skal § 67 fjerde ledd siste punktum lyde:

Det skal ikke stilles sikkerhet etter første ledd når konkurs begjæres åpnet av skyldneren eller en arbeidstaker med fortrinnsberettiget fordring etter dekningsloven § 9-3 *eller et dekningsberettiget krav etter lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd andre og tredje punktum.*

III

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett skal § 9-3 første ledd nr. 1 andre ledd lyde:

Unntakene etter bokstavene b-d omfatter vederlag som er opptjent mens arbeidstakeren var i slik posisjon. Vederlag etter bokstav b og d kan likevel gis fortrinnsrett dersom arbeidstakeren sannsynliggjør at han ikke har hatt vesentlig innflytelse over driften i virksomheten. Når staten har dekket krav på vederlag som nevnt i bokstav c og d etter den statlige lønnsgarantiordningen, jf. lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd annet punktum, *eller krav som nevnt i lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd tredje og femte punktum*, har statens regresskrav mot boet fortrinnsrett.

IV

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 15-6 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Enslig mor eller far som uten rimelig grunn har sagt opp et arbeidsforhold de siste seks månedene før søknadstidspunktet, gis ikke overgangsstønad.

§ 15-6 andre ledd skal lyde:

Overgangsstønad kan gis til *enslig mor eller far som har barn under åtte år. Stønadsperioden er tre år til sammen. Dersom en hel stønadsperiode på til sammen tre år er brukt opp, kan nye stønadsperioder bare innvilges inntil barnet har rett til barnehageplass etter barnehageloven § 12 a.* I tillegg kan det gis overgangsstønad i opptil to måneder før fødselen.

V

I lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet skal § 10-3 tredje ledd lyde:

Utgifter vedrørende tilsynet kan kreves dekket av rettighetshaver eller den som tilsynet i det enkelte tilfelle retter seg mot eller finner sted hos. *Det kan også kreves en sektoravgift til dekning av utgifter ved andre oppfølgingsoppgaver som retter seg mot hele eller deler av petroleumsvirksomheten.*

VI

I lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. skal § 18-3 første og andre ledd lyde:

(1) Virksomhet som går inn under denne lov, kan pålegges å betale til statskassen et årlig tilsynsgebyr eller gebyrer til dekning av utgifter til kontroll, godkjenning, sertifisering eller til pålagte undersøkelser

eller prøver, *herunder sektoravgift til dekning av utgifter ved andre oppfølgingsoppgaver som retter seg mot hele eller deler av petroleumsvirksomheten.*

(2) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om slike gebyrer og *sektoravgift*. Gebyrene og *sektoravgift* er tvangsgrunnlag for utlegg.

VII

I lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen skal § 38 tredje ledd lyde:

Dersom en mottaker av kvalifiseringsstønad får etterbetalt *uførepensjon* eller ytelser som nevnt i første ledd, kan kommunen kreve hel eller delvis refusjon i det beløpet som skal etterbetales, til dekning av sine utlegg til samme formål og for samme tidsrom.

VIII Ikrafttredelse og overgangsordninger

1. Endringene i punkt I, II, III, V og VI trer i kraft 1. januar 2013. Endringene i punkt I, II og III gjelder bare for boer der begjæring om konkurs kommer inn til tingretten etter lovens ikrafttredelse, for forsikringsselskaper og banker der vedtak om å sette institusjonen under offentlig administrasjon treffes etter dette tidspunkt, insolvente dødsboer der dødsfallet finner sted etter dette tidspunkt og insolvente selskaper der kjennelse om tvangsavvikling i medhold av aksjeloven § 16-15 og allmennaksjeloven § 16-15 er avsagt etter dette tidspunkt.
2. Endringene i punkt IV trer i kraft 1. januar 2013 og gjelder for nye stønadsperioder.
3. Endringene i punkt VII trer i kraft straks.
4. Departementet kan gi forskrifter om overgangsordninger og nærmere regler om hvem endringene skal gjelde for.

Oslo, i arbeids- og sosialkomiteen, den 4. desember 2012

Robert Eriksson
leder og ordfører

